

Josep Trunes, una gran afició pel pessebre

Pessebrista que exposa les seves obres al garatge de casa

Durant aquestes festes de Nadal, tots els mataronins i mataronines podien veure l'exposició d'un pessebre fet amb la tècnica del diorama. El seu autor, Josep Trunes, permet cada any l'entrada lliure al seu garatge situat al número 25 del carrer de Sant Joan. Al fons de l'espaiosa sala, hi ha un vidre que mostra un bell paisatge. És ben bé una finestra a una època passada, una obra d'art plena de detalls diminuts, que imita la realitat i respecta la profunditat. Però per aconseguir un pessebre amb uns acabats tan perfectes s'ha de treballar dur. "Em passo tot l'any fent el pessebre. La setmana que ve ja em posaré a treballar en el pessebre de l'any que vindrà", explica en Josep.

En realitat aquesta afició pel pessebre li ve de família. "El meu pare sempre n'havia fet, i jo he seguit la tradició", assegura el pessebrista, que tot i que mai n'ha deixat de fer,

un esdeveniment personal va accentuar més la seva passió per l'escena del naixement de crist. "Tinc problemes a l'esquena i vaig haver de plegar de treballar abans de l'edat. Durant tres mesos, mentre estava parat, vaig fer un pessebre i aquí va començar tot", comenta Trunes. Aquella obra es va presentar a concurs i va rebre el segon premi. La dedicació d'aquest artesà va anar guanyant força fins a crear obres de gran nivell i magnitud. "Vaig fer un pessebre de Montserrat que van traslladar-lo allà, un altre de Camprodon...", enumera en Josep. Tots són obres de gran qualitat i bellesa i, fins la data, mai ha hagut de llençar-ne cap perquè algú els ha demanat. En un primer moment en Josep utilitzava suro per fer el pessebre, però mica en mica va anar innovant i millorant les tècniques. "Des de l'Associació de Pessebristes em van dir que anés amb ells i em van ensenyar a treballar el guix, que és molt millor", assegura Trunes.

LAURA ARIAS

Apunts

Defineix-te

Sóc un treballador de tota la vida, molt senzill i assequible a la gent

Un llibre

"El Quixot" de Miguel de Cervantes

Una pel·lícula

"Mogambo", de John Ford, una pel·lícula del meu temps

Un viatge

Vaig anar a Escòcia quan vaig fer els 25 anys de casat. Em va agradar perquè el caràcter dels escocesos és molt semblant al català

Un pessebre

El pessebre que més m'ha omplert és el de Montserrat. Vaig trigar dos anys a acabar-lo

Un somni

Tenir salut per poder seguir fent pessebres

"Tota la vida he fet el pessebre per afició"

➤ "Sento una gran satisfacció perquè és un entreteniment. Per a mi és l'ideal", diu en Josep

Pot semblar excessiu dedicar tot un any sencer a un element típic del Nadal com és el pessebre. No obstant, en Josep té clar que no és així: "Jo no sóc d'anar al bar a fer la garrafiña o el dòmino. No puc anar a caminar pels problemes de l'esquena. Veure la televisió no és gaire aconsellable pel que fan... Què he de fer? M'entretenc fent pessebres", explica en Josep. Per a ell, el pessebre és una expressió de la fe catòlica, tot i que opina que aquest aspecte cada vegada s'està perdent més. "Ara es mira més com una obra d'art, i no com un element religiós", afirma Trunes. En Josep mira amb satisfacció les obres acabades i els elogis del públic són una mostra més de la qualitat dels seus pessebres. Una barreja de pintura i escultura que el seu ofici de fuster li ha facilitat la confecció.

FOTO: XÈNIA SOLA